

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 215.322 van 26 september 2011
in de zaak A. 195.250/IX-6677**

In zake : XXXX

tegen :

het SELECTIEBUREAU VAN DE FEDERALE OVERHEID
(Selor)
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Emmanuel Jacobowitz
kantoor houdend te 1160 Brussel
Tedescolaan 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 18 januari 2010, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van 19 november 2009 van Selor waarbij XXXX niet geslaagd wordt verklaard voor de mondelinge proef en aldus voor het vergelijkend examen voor de selectie van jurist collectief arbeidsrecht voor de FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg (selectienummer ANG09819).

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Marijke Van Limbergen heeft een verslag opgesteld.

De verzoeker heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 12 september 2011.

Staatsraad Daniël Moons heeft verslag uitgebracht.

De verzoeker en advocaat Emmanuel Jacobowitz, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Melissa Celis heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 31 augustus 2009 schrijft de verzoeker zich in voor de selectie van jurist collectief arbeidsrecht voor de Federale Overheidsdienst Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg.

De vergelijkende selectie bestaat uit een computergestuurde proef en uit een mondeling gedeelte en praktische case. Volgens het selectiereglement beogen het interview en de praktische case de competenties te meten, rekening houdend met de functievereisten, alsook de motivatie en belangstelling voor de functie. Om te slagen moet de kandidaat ten minste 48 punten op 80 behalen.

3.2. Met een brief van 22 september 2009 wordt de verzoeker uitgenodigd om deel te nemen aan de computergestuurde proef.

Op 14 oktober 2009 deelt de verwerende partij aan de verzoeker mee dat hij geslaagd is voor de computergestuurde proef met een score van 32,75 punten op 40.

3.3. Op 14 oktober 2009 wordt de verzoeker uitgenodigd om deel te nemen aan het mondelinge gedeelte en de praktische case van de selectie.

Op 9 november 2009 neemt de verzoeker deel aan het mondelinge gedeelte en de praktische case.

Zoals bepaald in het selectiereglement worden met dit interview de competenties zoals vermeld in de functiebeschrijving, alsook de motivatie en belangstelling voor de functie beoordeeld. Onder elke competentie worden voor de beoordeling een aantal criteria aangehaald, op grond waarvan elke competentie kan worden beoordeeld. Per competentie wordt telkens een score op 5 punten toegekend.

Aan de verzoeker worden de volgende scores toegekend:

- Wat de technische competenties betreft, behaalt de verzoeker 2 punten op 5.
- Wat “motivatie” betreft, behaalt de verzoeker 1 punt op 5.
- Wat de generieke competenties betreft, behaalt de verzoeker voor de competenties “integreren” 3, “samenwerken” 1, “relaties leggen” 1, “resultaatgerichtheid” 3, “stressbestendigheid” 2 en “zichzelf ontwikkelen” 2 punten op 5.

Deze scores blijken uit de aan de verzoeker toegekende beoordeling van de verschillende criteria per competentie.

3.4. De eindconclusie van de jury luidt dat de verzoeker 32 punten op 80 bekwaam.

Op 19 november 2009 deelt de verwerende partij aan de verzoeker mee dat hij niet geslaagd is voor het mondelinge gedeelte en de

praktische case van de selectie omdat hij 32 punten op 80 behaalde terwijl minimum 48 punten op 80 vereist zijn.

Dit is de bestreden beslissing.

3.5. Op 15 december 2009 vraagt de verzoeker aan de verwerende partij om toegang te krijgen tot zijn persoonsgegevens die door haar bewaard en verwerkt worden, alsook om inzage in zijn dossier naar aanleiding van de voornoemde selectie.

Op 15 januari 2009 neemt de verzoeker inzage van zijn dossier en neemt hij een bundel met documenten in ontvangst.

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

4. De verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van de formele en van de materiële motiveringsplicht zoals vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. De bestreden beslissing is naar het oordeel van de verzoeker formeel noch materieel op afdoende wijze gemotiveerd, vermits hem geen enkel inzicht gegeven wordt in de motieven van de beslissing, waardoor hij niet in staat is terdege te oordelen of het zin heeft zich tegen deze beslissing te verweren. De mondelinge proef was eensdeels een kennisexamen en peilde anderdeels naar gedragsgerichte competenties. De verzoeker meent dan “één of meer discretionaire oordelen (...) tegen alle redelijkheid ingaan” en geeft voor elk van de in de motivatiefiche vervatte competenties aan waarom hij het niet eens is met de beoordeling ervan. Ook de toekenning van de punten is volgens de verzoeker onbegrijpelijk, vermits bij de toegekende punten niet staat vermeld waarvoor het toegekende cijfer staat en

de motivatiefiche evenmin een legende bevat voor de vermeldingen “+, +/- en –”. Evenmin wordt verduidelijkt waarom de selectiecommissie zich voor de vaststelling van de eindscore eventueel mocht beperken tot het rekenkundig gemiddelde van de subbeoordelingen of een andere formule kon hanteren. De verzoeker wijst er ten slotte nog op dat de beoordeling van het interview eveneens voorbijgaat aan de beoordelingsverslagen die in het kader van zijn stage werden opgesteld omtrent zijn activiteiten binnen de Geschillencel Bijzondere Belastinginspectie Gewestelijke Directie Brussel. Laatstgenoemde beoordelingsverslagen bevestigen volgens de verzoeker zijn professionele competenties en zijn flagrant in strijd met de bemerkingen van de verwerende partij en wijzen er juist op dat de jury niet in staat is de werkelijke competenties van juristen collectief arbeidsrecht bij de FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg te detecteren en te beoordelen. De verzoeker verwijst ten slotte naar het arrest R. Vermeulen tegen Selor (arrest nr. 94.093 van 19 maart 2001), waarin de Raad van State heeft overwogen dat de motivatie van de beslissing, zoals neergeschreven door de examencommissie, neerkomt op niet-onderbouwde algemeenheden die, precies door hun vaagheid, enerzijds aan de verzoeker elke mogelijkheid van verweer ontnemen en anderzijds de rechter in de feitelijke onmogelijkheid plaatsen om -de marginale- wettigheidstoetsing uit te voeren.

5. De verwerende partij antwoordt dat, wat de formele motiveringsplicht betreft, de motieven voor een beslissing in verband met een examen vervat zijn in het examencijfer en dat dit zowel voor schriftelijke als mondelinge examens geldt. Bovendien kreeg de verzoeker via de motivatiefiche een bijkomende toelichting bij zijn examencijfer. Hierin staat de motivatie voor het toekennen van het puntentotaal voor elk onderdeel van de test uitdrukkelijk beschreven door aanduiding van een vakje naast vooraf opgegeven, specifieke competenties en wordt voor elk onderdeel nog eens een bijkomende weergave gegeven van de bevindingen van de selectiecommissie aangaande de motivatie, de technische en de generieke competenties van de verzoeker zoals ze naar voor gekomen zijn tijdens de mondelinge proef. De verzoeker kent, aldus de verwerende partij, alle motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag

liggen. Volgens de verwerende partij is, wat de materiële motiveringsplicht betreft, de beslissing waarbij de verzoeker niet geslaagd wordt verklaard voor de mondelinge proef wel degelijk gebaseerd op rechtens aanvaardbare motieven met voldoende feitelijke grondslag. Zo heeft de selectiecommissie de motivatie, de technische en de generieke competenties beoordeeld. Deze competenties werden afzonderlijk gequoteerd aan de hand van een 5-puntenschaal, waarbij de score voor sommige competenties werd verdubbeld of verdrievoudigd. Elk van deze scores wordt bovendien toegelicht met een verklaring waarom die bepaalde score werd toegekend. De verzoeker behaalde een totaalscore van 32 punten op 80, waardoor hij niet geslaagd was voor het mondelinge gedeelte van de selectie. De verwerende partij voegt daaraan toe dat de verzoeker een controle vraagt van de appreciatie van de feiten, waarvoor de Raad van State niet bevoegd is. Zij weerlegt per beoordeelde competentie de kritiek van de verzoeker hierop. Wat de puntentoekenning betreft, merkt de verwerende partij op dat deze louter cijfermatig is (per rubriek wordt een score op 5 punten gegeven, waarbij voor bepaalde rubrieken de score werd verdubbeld of verdrievoudigd). De verwerende partij voegt daaraan toe dat de beoordeling van de verzoeker tijdens zijn stage bij de BBI Brussel niet pertinent is daar deze geen invloed heeft op een welbepaalde selectieprocedure en dat er geen overeenstemming is tussen het arrest waaraan de verzoeker refereert en de onderhavige zaak.

6. De verzoeker repliceert hierop dat de verwerende partij poogt te remediëren aan onregelmatigheden door pas tijdens de procedure voor de Raad van State een kopie van de casus met de vragen voor te leggen, zodat hij op basis van een onvolledig dossier een beroep heeft moeten instellen bij de Raad van State. De verwerende partij diende, aldus de verzoeker, naast zijn antwoordblad eveneens een kopie van de praktische case, de vragen, de typeantwoorden en de correctieroosters met vermelding van punten bij een juist/foutief antwoord voor te leggen vóór het verstrijken van de termijn van zestig dagen om een beroep bij de Raad van State in te dienen. Bovendien bevat de motivatiefiche aangaande het luik van het kennisexamen geen verwijzing naar concrete antwoorden die de verzoeker aan de jury zou hebben gegeven tijdens de mondelinge proef. De verzoeker stelt

voorts dat, aangezien het mondelinge gedeelte deels een kennisexamen, deels een interview was waarbij gepolst werd naar gedragsgerichte competenties, een bijkomende redengeving vereist is. Hij meent dan ook “dat de verwerende partij zich in de bijkomende redengeving heeft vergist” en geen afdoende antwoord geeft op alle onderdelen van het middel. Zo stelt de verzoeker vast dat de verwerende partij voor de puntentoekenning pas een (gedeeltelijke) verklaring geeft in de memorie van antwoord en aldus erkent dat de quoterings niet rechtens is verantwoord.

7. In zijn laatste memorie voert de verzoeker in essentie aan dat de motivatiefiche ten onrechte niet verwijst naar de concrete antwoorden van de verzoeker tijdens de mondelinge proef van 9 november 2009. Volgens de verzoeker werden aldus verschillende elementen uit het mondeling onderhoud niet verwerkt in de motivatiefiche.

Desbetreffend geeft de verzoeker verschillende voorbeelden weer uit zijn mondeling interview, die volgens hem het tegenbewijs zouden leveren van de schriftelijke evaluatie per technische en generieke competentie geformuleerd door de evaluatiecommissie. De verzoeker voert ook aan dat hij wel degelijk gemotiveerd is, wat blijkt uit zijn deelname aan talrijke selectieproeven voor statutaire functies bij de overheid, georganiseerd door Selor en dat meerdere elementen die de verzoeker heeft aangehaald tijdens het interview en die relevant zijn voor de beoordeling van de competenties, bewust niet worden vermeld door de verwerende partij.

De verzoeker betwist dat de bestreden beslissing steunt op zeer concrete overwegingen. Volgens hem zijn de overwegingen integendeel vaag en niet pertinent.

Hij voegt daaraan toe dat de verschillende elementen die hij besprak tijdens het interview accuraat zijn weergegeven in zijn verzoekschrift en in zijn memorie van wederantwoord en dat de verwerende partij niet betwist dat deze

elementen aan bod zijn gekomen als antwoord op de uitdrukkelijke vraagstellingen door de leden van de selectiecommissie.

De verzoeker besluit dat hij wel degelijk overtuigende elementen naar voor heeft gebracht, zodat de Raad van State de beoordeling van de verwerende partij als onregelmatig dient te beschouwen.

Beoordeling

8. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen verplichten de overheid in de akte de juridische en de feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op een “afdoende” wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

Het argument van de verwerende partij dat de motivering van de beoordeling van een mondelinge proef als de thans bestredene terug te vinden is in de toegekende punten zelf, kan niet gevolgd worden. Uit het selectiereglement blijkt dat de thans bestreden mondelinge proef beoogt de vereiste competenties te meten, rekening houdend met de functievereisten, alsook met de motivatie van de kandidaat en met zijn belangstelling voor de functie. Het gaat bijgevolg om een mondelinge proef die geen zuivere kennisproef is omdat van de kandidaten meer wordt gevraagd dan het geven van antwoorden op loutere kennisvragen. De enkele verwijzing naar een puntencijfer kan voor een dergelijke proef de beslissing niet deugdelijk motiveren.

Bij de motivering van een dergelijke mondelinge proef moeten aldus de punten worden verantwoord aan de hand van argumenten/redenen die de selectiecommissie in aanmerking heeft genomen om de kandidaat een bepaald cijfer toe te kennen. Alleen in dat geval kunnen de betrokkene en de rechter, die

moet oordelen over de regelmatigheid van de punten die een teleurgestelde kandidaat heeft behaald, uitmaken of de selectiecommissie, binnen de ruime discretionaire bevoegdheid die zij ter zake bezit, deugdelijke redenen had om die welbepaalde beslissing te nemen.

Met de thans bestreden mondelinge proef diende de selectiecommissie conform het selectiereglement, zoals gezegd, de professionele kwaliteiten van de verzoeker met betrekking tot de functievereisten te beoordelen, alsook zijn motivatie en belangstelling voor de functie. Uit de motivatiefiche blijkt dat het interview dat de verzoeker heeft gevoerd met de selectiecommissie hierop gericht was, wat door hem niet wordt betwist.

De vereiste van een afdoende motivering van de beoordeling door een selectiecommissie in een dergelijk geval houdt niet in dat zij een relaas of samenvatting moet geven van de vragen en antwoorden. Er moet enkel duidelijk blijken welke motieven de examencommissie heeft gehanteerd, dit betekent dat de toetsing van de formele motivering geen inhoudelijke toetsing van de bestreden beslissing moet omvatten.

In casu wordt vastgesteld dat de verzoeker, naast zijn puntencijfer (32 punten op 80) middels de motivatiefiche, die hij kon raadplegen bij het uitoefenen van zijn inzagerecht, tevens op de hoogte is van de redenen waarom hem dit puntencijfer werd toegekend door de selectiecommissie. Deze motivatiefiche vermeldt duidelijk welke generieke en technische competenties precies werden beoordeeld tijdens de mondelinge proef, welke score (op een 5-puntenschaal) de verzoeker per competentie heeft behaald en welke de essentiële beoordelingsargumenten van de selectiecommissie zijn per competentie. Voorts wordt in deze motivatiefiche een “eindconclusie van de jury en motivering” geformuleerd, waarbij de verzoeker omwille van zijn eindscore (32 punten op 80) niet geslaagd wordt verklaard.

De beoordeling van een kandidaat aan de hand van een proef als diegene die thans wordt aangevochten, althans voor het deel dat betrekking heeft op de motivatie en op de generieke competenties, hangt niet zozeer af van het al dan niet correct beantwoorden van de gestelde vragen, doch vormt veeleer de neerslag van de globale indruk die de prestaties van de kandidaten bij de selectiecommissie naliet. Van de selectiecommissie kan dan ook niet worden verwacht dat zij de motieven van haar motieven weergeeft, door elk argument van haar beoordeling te koppelen aan een welbepaalde passage uit het interview.

De motiveringsplicht reikt met andere woorden niet zover dat de selectiecommissie elk motief, wanneer het op zich voldoende concreet en begrijpelijk is, nog moet onderbouwen met een verwijzing naar concrete antwoordelementen die de gemaakte conclusie schragen. De selectiecommissie heeft ter verantwoording van de totaalscore van 32 punten op 80 een aantal positieve en negatieve punten opgesomd die zij bij het aanhoren van het betoog van de verzoeker heeft genoteerd. De genoteerde pijnpunten geven aan wat de selectiecommissie aan de verzoeker globaal als minpunt heeft aangerekend.

Aangezien het ter zake om een examen gaat dat geen loutere kennisvragen omvat, is het vereist maar volstaat het beknopt in een voor de verzoeker toegankelijk document te vermelden op welk vlak zijn gegeven antwoorden ondermaats worden geacht. Door de kennisgeving van de argumenten van de selectiecommissie aan de verzoeker met de voornoemde motivatiefiche, is hem aldus wel degelijk een inzicht gegeven in de motieven van de bestreden beslissing en getuigt hij niet van het rechtens vereiste belang om de schending van de formele motiveringsplicht in te roepen.

9. Het verder onderzoek van het middel noopt tot een onderzoek naar de deugdelijkheid van de motieven en betreft bijgevolg een onderzoek van de materiële motiveringsplicht.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad van State om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad van State is in de uitoefening van zijn wettigheidstoezicht slechts bevoegd om na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling de haar toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar beslissing is kunnen komen. Dit betekent, gelet op de zeer ruime appreciatiebevoegdheid van de selectiecommissie bij de beoordeling van een mondelinge proef als de thans aangevochten, dat het wettigheidstoezicht van de Raad van State beperkt is tot de vraag of de motieven die de selectiecommissie opgeeft verband houden met de vooropgestelde functievereisten, of de uiteenzetting van de verzoeker voldoende elementen bevat om de juistheid van de motieven in vraag te stellen en of de selectiecommissie niet kennelijk onredelijk heeft gehandeld door op grond van die motieven een score van 32 punten op 80 toe te kennen.

Uit de motivatiefiche blijkt dat de opgegeven motieven wel degelijk verband houden met de vooropgestelde functievereisten. Uit voormelde fiche blijkt namelijk dat de “Motivatie”, de “Technische competenties” en de “Generieke competenties”, meer bepaald integreren, samenwerken, relaties leggen, resultaatgerichtheid, stressbestendigheid en zichzelf ontwikkelen, werden onderzocht en beoordeeld, zijnde de gedragsgerichte en technische competenties die vereist zijn voor de functie. Dit wordt als dusdanig niet door de verzoeker betwist. De verzoeker stelt wel dat “één of meer discretionaire beoordelingen (...) tegen alle redelijkheid ingaan”. Voor zover de verzoeker de hem toegekende beoordeling per competentie bekritiseert, wordt erop gewezen dat het de Raad van State niet toekomt in de plaats van de overheid te oordelen over de examenprestaties van de kandidaten. De Raad van State beschikt hierbij slechts over een marginale toetsingsbevoegdheid en kan enkel een kennelijk onredelijke beoordeling sanctioneren.

Uit wat volgt blijkt niet dat de verwerende partij kennelijk onredelijk is geweest bij de beoordeling.

Wat de rubriek “Motivatie” betreft, voert de verzoeker verschillende argumenten aan die illustreren dat hij wel degelijk gemotiveerd is. Zoals reeds werd opgemerkt, komt het niet aan de Raad van State toe om zijn beoordeling hieromtrent in de plaats te stellen van de overheid wanneer die haar discretionaire bevoegdheid uitoefent. Daar enkel manifeste beoordelingsfouten kunnen worden gesanctioneerd, betekent dit dat de beoordeling die aan de verzoeker werd gegeven voor deze rubriek (namelijk 1 punt op 5) slechts kan worden gesanctioneerd indien er elementen zijn die erop wijzen dat de concrete vaststellingen bij de beoordeling kennelijk onredelijk zijn. Blijkens de motivatiefiche worden onder de rubriek “Motivatie” de volgende criteria opgegeven: (1) de kandidaat heeft een duidelijk zicht op taken/verantwoordelijkheden, (2) de kandidaat heeft interesse in de overheid, (3) de kandidaat kent de opdrachten van WASO en (4) de kandidaat heeft interesse in de functie. De Raad kan enkel vaststellen dat uit de samenlezing onder de rubriek “Motivatie” van de aanduiding “V, +/- of /” en de concrete toelichting per criterium niet blijkt dat de punttoekenning (1 punt op 5) kennelijk onredelijk is. Het is overigens niet kennelijk onredelijk dat de verwerende partij uit het louter reproduceren van in het selectiereglement opgesomde taken, afleidt dat de kandidaat geen duidelijk zicht heeft op de functie-inhoud. Hetzelfde geldt voor verzoekers interesse in de overheid en de functie. Uit de omstandigheid dat de verzoeker veelvuldig deelneemt aan examens in het kader van statutaire selecties, kan niet worden afgeleid dat hij geïnteresseerd is in de functie als zodanig. Dat hij “bescherming” zoekt bij de overheid kan in redelijkheid niet anders worden begrepen dan dat hij een vaste benoeming bij de overheid ambieert. Het is niet onredelijk dat de verwerende partij aanneemt dat een dergelijke motivering niet volstaat om een overheidsfunctie te bekleden.

Wat de technische competenties betreft, stelt de verzoeker dat hij zich gebaseerd heeft op documentatie om op de vraag omtrent de “doelen” van een

paritaire commissie te antwoorden. Uit de motivatiefiche blijkt dat voor het criterium “De kandidaat kent de doelen van een PC” een “+/-” werd geschreven en dat naar aanleiding van verzoekers mondelinge toelichting is gebleken dat hij slechts twee van de vier doelen van een paritair comité kent. Dit wordt als dusdanig door de verzoeker niet betwist. De enkele omstandigheid dat hij zich gebaseerd heeft op documentatie om op de vraag omtrent de doelen van een paritaire commissie te antwoorden, neemt niet weg dat hij slechts twee van de vier doelen kon weergeven. Dat hij de bestaansreden en het doel van het fonds voor bestaanszekerheid niet kende, wordt door de verzoeker niet betwist. Er kan dan ook niet worden ingezien waarom een eindbeoordeling van 2 punten op 5 kennelijk onredelijk zou zijn.

Wat de generieke competenties betreft, doet de verzoeker een beroep op een eigen feitelijke appreciatie, waarbij hij enkel poogt aan te tonen wel degelijk over de vereiste competenties te beschikken. Zoals gezegd, komt het niet aan de Raad van State toe om de concrete en feitelijke beoordeling van de selectiecommissie over te doen. De Raad van State kan enkel een kennelijk onredelijke beoordeling onwettig verklaren. In casu wordt vastgesteld dat de toelichting bij de criteria onder de rubriek “generieke competenties” in samenlezing met de vermelding van “V, +/- of /” de toegekende puntenscores kan verantwoorden. Wat de competentie “integreren” betreft, beklaagt de verzoeker er zich over dat Selor hem inzage en afschrift weigert van de praktische case, de vragen, de typeantwoorden en de correctieoosters met vermelding van punten bij een juist/foutief antwoord terwijl deze weigering niet gebaseerd is op één van de weigeringsgronden zoals vervat in de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur en hij hierdoor, voor zover hem de score van 3 punten op 5 wordt gegeven, niet kan verifiëren wat hij fout zou hebben gedaan.

Er bestaat geen causaal verband tussen het niet meedelen van bepaalde stukken aan de verzoeker en de beslissing om hem niet geslaagd te verklaren. Het gaat om twee verschillende administratieve beslissingen die elk afzonderlijk op hun wettigheid kunnen worden onderzocht. De eventuele

onregelmatigheid van de weigering om aan de verzoeker documenten betreffende zijn examenuitslag toe te zenden, maakt op zich de beslissing waarbij die examenuitslag wordt vastgesteld, niet onregelmatig.

Voor wat de generieke competentie “integreren” betreft dienden de kandidaten voor de selectie van jurist collectief arbeidsrecht op één bladzijde onder meer een arrest van het Arbeidshof te Gent, afdeling Brugge, weer te geven en uit te leggen, en blijkt uit de opdracht bij de case dat de schriftelijke synthese tijdens het mondeling gedeelte kon worden uiteengezet. De vaststelling in de motivatiefiche dat de verzoeker een te bondige synthese geeft, kan dan ook niet anders worden begrepen dan als zijnde gebaseerd op de mondelinge toelichting bij zijn schriftelijke synthese. De verzoeker betwist overigens niet dat hij het arrest van het Arbeidshof te Gent, afdeling Brugge, niet heeft weergegeven, noch uitgelegd, hetgeen eveneens heeft bijgedragen tot de vaststelling dat hij “een te bondige synthese (geeft) en (...) daardoor (vergeet) enkele kernelementen ter sprake te brengen”. De vermelding “/” naast het criterium “geeft en legt de beslissing van het Hof van Beroep (Arbeidshof) uit” en de vermelding “+/-” naast het criterium “Brengt verschillende kernelementen samen tot een relevante synthese” in samenlezing met de score van 3 punten op 5 is dan ook geenszins kennelijk onredelijk.

Wat de competentie “samenwerken” betreft, stelt de verzoeker dat de motivatiefiche allerlei verwijten vermeldt zonder dit te staven en voert hij aan dat uit zijn antwoorden niet kon worden afgeleid dat hij geen problemen bespreekt. Het komt evenwel niet aan de Raad van State toe de beoordeling in concreto over te doen. Het is in ieder geval niet kennelijk onredelijk dat de verwerende partij uit verzoekers antwoord dat het alcoholprobleem van een ex-collega gekend was bij de dienstchef en de professionele context overstijgt, niet kan worden afgeleid dat hij problemen bespreekt. Er dient te worden vastgesteld dat de toelichting bij de onderscheiden criteria voor de competentie “samenwerken”, zoals vermeld in de motivatiefiche die heeft geleid tot de bestreden beslissing, voldoende duidelijk is om te begrijpen waarom per criterium

de vermelding “V, +/- of /” werd toegekend en waarom dit tot een totaalscore van 1 punt op 5 voor de competentie “samenwerken” heeft geleid. De verwerende partij is er daarbij niet toe gehouden de motieven van haar motieven kenbaar te maken. Wat de competentie “relaties leggen” betreft, stelt de verzoeker enkel dat hij wel degelijk zijn contacten onderhoudt en er in slaagt te komen tot een vertrouwensrelatie, en beperkt hij zich bijgevolg enkel tot het ontkennen van de motivering. Voor zover de verzoeker, wat de competenties “resultaatgerichtheid” en “stressbestendigheid” betreft, meent dat de beoordelingen hieromtrent ingaan tegen de beoordelingsverslagen naar aanleiding van zijn werkzaamheden binnen de Geschillencel Bijzondere Belastinginspectie Gewestelijke Directie Brussel, toont de verzoeker met zijn verwijzing naar deze stageverslagen nog niet aan dat hij wel degelijk voldoet aan de professionele competenties, vereist voor de specifieke functie van jurist collectief arbeidsrecht bij de FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg. De verzoeker heeft er namelijk zelf voor gekozen om deel te nemen aan een nieuwe, “externe” selectie bij de verwerende partij. Het is op basis van deze specifieke selectie dat de verzoeker niet-geslaagd werd verklaard. De selectiecommissie kan de kandidaat alleen beoordelen op basis van wat zij tijdens de desbetreffende proef kon vaststellen. De in de stageverslagen gemaakte beoordeling staat daar volledig los van. Met de verwijzingen naar deze verslagen toont de verzoeker dan ook niet aan dat de door de selectiecommissie opgegeven motieven onjuist zijn. Hetzelfde geldt voor wat betreft de verwijzing in zijn memorie van wederantwoord naar het attest van 3 maart 2010 van zijn vroegere dienstchef bij de BTW-controle ter staving van zijn argument dat hij wel degelijk kan samenwerken. Wat ten slotte de competentie “zichzelf ontwikkelen” betreft, meent de verzoeker dat hij zich wel degelijk ontwikkelt in het kader van zijn werk aangezien hij in het verleden een aantal seminars heeft bijgewoond. Het komt de Raad van State niet toe zijn oordeel hieromtrent in de plaats te stellen van de verwerende partij. Hij kan enkel vaststellen dat het op grond van de opgegeven motieven niet kennelijk onredelijk is om een score van 2 punten op 5 toe te kennen.

Gelet op wat voorafgaat, blijkt dat de verzoeker er niet toe komt concreet aan te geven op welke punten het samengevat eindoordeel van de

selectiecommissie onjuist of onredelijk is. Er wordt dan ook vastgesteld dat de motivatiefiche de uitslag van de verzoeker terdege onderbouwt. De verwerende partij heeft zorgvuldig en op redelijke wijze haar discretionaire beoordelingsbevoegdheid uitgeoefend.

De verzoeker stelt voorts dat op de motivatiefiche niet wordt vermeld waarvoor de toegekende punten staan, noch bevat zij een legende voor de vermelding “V, +/- en /”. Uit de in de motivatiefiche toegekende quoteringscijfers blijkt genoegzaam op welke wijze gequoteerd wordt. Uit de motivatiefiche blijkt welke competenties werden beoordeeld. Per competentie worden een aantal criteria vermeld waaraan de verzoeker moet voldoen. Per criterium wordt vermeld of de verzoeker hieraan al dan niet voldoet, doordat per criterium een V, +/- of een / wordt geplaatst.

Bijgevolg blijkt duidelijk welke competenties aan de verzoeker kunnen worden toegeschreven, op basis van de specifieke toelichting per criterium die het voorwerp uitmaakt van een concrete evaluatie door de selectiecommissie, wat resulteert in een specifieke score op een 5-puntenschaal per competentie. Uit de samenlezing van al deze elementen blijkt aldus wel degelijk een verband te bestaan tussen de toegekende score per competentie enerzijds en de beoordeling per competentie aan de hand van een aantal criteria en specifieke toelichtingen anderzijds.

Uit de eindconclusie blijkt voorts dat de score voor de competentie “resultaatsgerichtheid” op vijftien punten en de score voor de competentie “relaties leggen” op vijf punten werden berekend en dat de overige competenties op tien punten werden berekend. Uit voormelde samenlezing van de verschillende elementen uit de motivatiefiche kan dan ook logischerwijze worden afgeleid wat de cijfers op een 5-puntenschaal precies inhouden. Hetzelfde geldt voor de betekenis van de symbolen “V, +/- en /”.

Voor zover de verzoeker aanvoert dat hem geen kopie van de casus, het typeformulier met richtlijnen voor het personeel, vragenlijsten, antwoordalternatieven, typeantwoorden of correctie roosters, ondanks zijn uitdrukkelijk verzoek daartoe, is er geen causaal verband tussen het niet meedelen van bepaalde stukken aan de verzoeker en de beslissing om hem niet geslaagd te verklaren. Het gaat om twee afgescheiden administratieve beslissingen die elk afzonderlijk op hun wettigheid onderzocht kunnen worden. De eventuele onregelmatigheid van de weigering om aan de verzoeker documenten betreffende zijn examenuitslag toe te zenden, maakt op zich de beslissing waarbij die examenuitslag wordt vastgesteld, niet onregelmatig.

Wat verzoekers verwijzing naar zijn stageverslagen betreft, kan worden verwezen naar wat hierover reeds hoger werd overwogen.

Er kan ten slotte niet dienstig worden verwezen naar het voornoemde arrest Vermeulen, vermits de concrete omstandigheden in deze zaak niet vergelijkbaar zijn met deze in huidige zaak.

In casu heeft de selectiecommissie in de motivatiefiche wel uitgebreid haar bevindingen omtrent de verzoeker bij de toetsing van de beoordeelde competenties aangegeven. De motieven in de motivatiefiche zijn geenszins vaag of bevatten allerm minst algemene conclusies, doch zeer concrete overwegingen, die in eerste instantie de verzoeker -en nadien ook de Raad van State- in staat stellen te begrijpen waarom hem een score van 32 punten op 80 werd toegekend.

Uit de motivatiefiche blijkt dat de verzoeker voldoet voor twee van de acht beoordeelde rubrieken en/of competenties (score 3). Voor de overige competenties wordt aangegeven dat en waarom hij niet voldoet (score 1 of 2). Hieruit volgt aldus dat de selectiecommissie niet kennelijk onredelijk heeft gehandeld door op grond van die motieven een score van 32 punten op 80 toe te kennen.

10. Het middel is niet gegrond.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

11. De verzoeker voert in een tweede middel de schending aan van het fairplay-beginsel, het redelijkheidsbeginsel, het vertrouwens- en het rechtszekerheidsbeginsel, doordat hij geconfronteerd wordt met een motivatiefiche die inhoudelijk niet overeenstemt met het verloop van het interview (tal van punten van het interview worden niet, niet volledig of onjuist vermeld), doordat de scores en de wijze van puntentoekenning niet correct zijn en ook niet nader verklaard worden, doordat de indruk wordt gewekt dat een weldoordachte selectie van elementen wordt doorgevoerd teneinde hem in een slecht daglicht te stellen en doordat de voorzitter van de jury tijdens het interview vragen heeft gesteld naar verzoekers lidmaatschap van een vakbond, terwijl een dergelijke vraag niet thuishoort tijdens een selectie-interview. Grotendeels het eerste middel herhalend, stelt de verzoeker dat de verwerende partij op kennelijk onredelijke wijze tot haar beslissing is gekomen.

Het unfair karakter van de bestreden beslissing blijkt volgens de verzoeker onder meer uit het motief dat hij geen interesse zou hebben in de overheid of de functie, uit de flagrante tegenstelling met de resultaten op de computergestuurde postbakoefening, uit de omstandigheid dat de verwerende partij hem geen inzage en afschrift van de praktische case, de vragen, de typeantwoorden en de correctieroosters verleent, uit de verwijten onder de rubriek “generieke competenties” zonder dat concrete feiten of voorbeelden worden vermeld, uit het betrekken van andere selecties (meer bepaald deze van jurist voor het RIZIV) bij de huidige selectie en uit het stellen van vragen aangaande het lidmaatschap van een vakbond, zijnde een “beschermd” criterium. De verzoeker komt op grond van de vergelijking van de uitslag op het schriftelijke gedeelte

(32,75 punten op 40) en de uitslag op het mondelinge gedeelte (32 punten op 80) tot een schrijnende wanverhouding tussen beide resultaten.

12. De verwerende partij antwoordt dat een deel van verzoekers uiteenzetting betrekking heeft op de formele en materiële motivering van de beslissing en niet op de beginselen, aangehaald in het tweede middel. Voor zover als nodig, verwijst de verwerende partij op dit punt dan ook naar haar weerlegging van het eerste middel. Voor zover de verzoeker meent dat het fairplay-beginsel wordt geschonden omdat in de motivatiefiche bepaalde elementen worden vermeld om hem in een slecht daglicht te stellen, meent de verwerende partij dat deze aantijgingen niets meer zijn dan loze beweringen en dat uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat zij de verzoeker op een eerlijke en onpartijdige manier heeft beoordeeld. Wat de vragen omtrent verzoekers syndicale activiteiten betreft, werpt de verwerende partij op dat de syndicale vertegenwoordigers die aanwezig waren tijdens het interview geen opmerkingen hebben gemaakt tijdens dit interview en dat de verzoeker zelf heeft vermeld dat hij gewerkt heeft voor de vakbond. Aangezien de verzoeker op het ogenblik van het interview werkloos was en zijn werk bij de vakbond de meest recente beroepsactiviteit was, werd op deze activiteit in het kader van de evaluatie van de competentie “resultaatgerichtheid” verder ingegaan. De verwerende partij ontkent evenwel dat er rekening werd gehouden met het feit dat de verzoeker actief is geweest als syndicaal afgevaardigde. Verder geeft de verzoeker naar het oordeel van de verwerende partij niet concreet aan op welke wijze het rechtszekerheidsbeginsel werd geschonden. Nochtans dient een verzoeker zijn middel voldoende uiteen te zetten en te staven op straffe van onontvankelijkheid. Voor zover de verzoeker uit het puntenverschil tussen de uitslag op het computergestuurd gedeelte van de proef en het mondelinge gedeelte ervan, meent te kunnen afleiden dat de uitslag van het mondelinge gedeelte kennelijk onredelijk zou zijn, stelt de verwerende partij dat de verzoeker niet ernstig kan voorhouden dat het redelijkheidsbeginsel inhoudt dat een kandidaat geslaagd moet worden verklaard voor een mondelinge proef enkel omwille van het feit dat hij geslaagd is voor het schriftelijke gedeelte.

13. De verzoeker repliceert dat hij zijn tweede middel voldoende heeft uitgewerkt en dat de hierin ontwikkelde elementen niet alleen betrekking hebben op de motivering maar ook “tegen het licht (moeten) worden gehouden in het kader van de beginselen vervat in het tweede middel”. De verzoeker voert bovendien aan dat hij op basis van een onvolledig dossier een beroep heeft moeten instellen bij de Raad van State en dat de verwerende partij pas tijdens de procedure voor de Raad van State een kopie van de praktische case met de vragen voorlegt en een bijkomende uitleg opneemt in haar memorie van antwoord. De verzoeker ontkent ten stelligste dat hij tijdens het interview melding zou hebben gemaakt van zijn meest recente activiteiten bij de vakbond tijdens de periode van werkloosheid. Uit de rubriek “resultaatgerichtheid” blijkt volgens hem evenmin dat hij daarover iets zou gezegd hebben. De verzoeker trekt voorts de geloofwaardigheid en nauwgezetheid waarmee de syndicale fiche door de syndicale vertegenwoordiger is ingevuld in twijfel. Ten slotte wijst hij erop dat de computergestuurde testen op een objectieve manier een aantal competenties zouden moeten meten, zodat niet valt in te zien waarom een jury tijdens een mondelinge proef de gemeten competenties van de schriftelijke proef onderuithaalt met een motivatiefiche die op tal van punten gebreken vertoont.

14. In zijn laatste memorie voert de verzoeker aan dat hij de problematiek van het syndicaal statuut de openbare orde raakt, zodat hij dit argument kan inroepen in het kader van het tweede middel. De verzoeker stelt dat een lid van de selectiecommissie tijdens de proef van 9 november 2009 een vraag heeft gesteld betreffende de syndicale overtuiging van de verzoeker. Volgens de verzoeker hield de verwerende partij rekening met zijn syndicale overtuiging bij het nemen van de eindbeslissing over de mondelinge proef. De verzoeker voegt daaraan toe dat hij hierdoor het slachtoffer werd van een onfaire behandeling, mede gelet op het feit dat de verwerende partij geen rekening hield met de positieve evaluaties van zijn diensthoofd tijdens zijn stageperiode bij het ministerie van Financiën.

Bovendien voert de verzoeker aan dat een lid van de selectiecommissie de beoordeling van de selectie juristen voor het RIZIV bij de beoordeling van de selectie juristen collectief arbeidsrecht heeft betrokken.

Beoordeling

15. De verzoeker laat na concreet uiteen te zetten op welke wijze hij het vertrouwensbeginsel door de bestreden beslissing geschonden acht. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het rechtszekerheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat hij zich beperkt tot het summier toelichten van wat dit beginsel precies inhoudt. Het tweede middel is bijgevolg, wat voormelde beginselen betreft, onontvankelijk bij gebrek aan een uiteenzetting ervan.

In de mate dat de verzoeker deels het eerste middel herhaalt en meent dat de aangevoerde elementen niet alleen betrekking hebben op de motivering maar ook “tegen het licht (dienen) te worden gehouden in het kader van de beginselen vervat in het tweede middel”, komt het aan de verzoeker toe deze elementen te expliciteren en mag hij dit niet aan de Raad van State overlaten. In de mate dat hij het eerste middel deels herhaalt om aan te tonen dat de bestreden beslissing het redelijkheidsbeginsel schendt, wordt verwezen naar het antwoord op het eerste middel (zie rubrieken 8-9).

De verzoeker voert voorts aan dat ook de quotering de redelijkheidstoets niet doorstaat.

Het komt de Raad van State niet toe om de examenprestaties van de kandidaten te beoordelen in de plaats van de examenjury. De Raad van State kan de wijze waarop de examenjury de verschillende antwoorden van de verzoeker heeft beoordeeld dan ook enkel als onwettig beschouwen indien zij tegen alle redelijkheid in lijkt te gaan. Het beroep is gericht tegen de beslissing van de selectiecommissie waarbij de verzoeker niet geslaagd verklaard is voor de mondelinge proef, waarin aan de hand van een aantal competenties nagegaan

wordt of de kandidaat blijkt geeft van voldoende motivatie en of hij de vereiste vaardigheden bezit. Dergelijk examen vormt een geheel. De selectiecommissie beoordeelt eigenmachtig het relatieve belang dat zij aan de verschillende aspecten van de proef hecht en komt op grond daarvan tot het besluit dat de kandidaat al dan niet geslaagd is voor de proef. Te dezen blijkt uit de motivatiefiche duidelijk dat de selectiecommissie vooraf de relatieve waardeschaal bepaald heeft van de verschillende aspecten die zij moest onderzoeken, wat op de objectiviteit van de selectiecommissie wijst.

Voor zover de verzoeker aanvoert dat het fairplay-beginsel wordt geschonden doordat de verwerende partij hem geen inzage en afschrift van de praktische case, de vragen, de typeantwoorden en de correctieoosters verleent, blijkt dat de eventuele onregelmatigheid van de weigering om aan de verzoeker documenten betreffende zijn examenuitslag toe te zenden, op zich de beslissing waarin die examenuitslag wordt vastgesteld, niet vitieert.

Voor zover de verzoeker meent dat het resultaat van de computergestuurde proef (32,75 punten op 40) in “een schrijnende wanverhouding” staat tot het resultaat van zijn mondelinge proef (32 punten op 80), betwist hij niet dat met beide proeven andere competenties worden beoordeeld. Dat de verzoeker veel beter scoorde voor de geïnformatiseerde proef, voor wat de competenties betreft die door deze proef werden geëvalueerd, zijnde integreren, problemen oplossen en beslissen, terwijl het mondelinge gedeelte van de selectieproef de evaluatie beoogde van de technische en gedragsgerichte competenties, met inbegrip van de motivatie en de belangstelling voor de functie, gelet op de functievereisten, heeft niet tot gevolg dat het slagen in het schriftelijke gedeelte een garantie inhoudt voor het slagen in het mondelinge gedeelte. Het feit dat de selectiecommissie voor dit mondelinge gedeelte tot een andere conclusie kwam dan het resultaat van de geïnformatiseerde proef schendt het redelijkheidsbeginsel niet.

Daargelaten de vraag of de verzoeker tijdens het interview zijn vakbondsactiviteiten zelf heeft aangehaald dan wel of hieromtrent vragen werden gesteld in het kader van de beoordeling van de competentie “resultaatgerichtheid”, wordt vastgesteld dat uit geen van de voorliggende elementen waarop de Raad van State vermag acht te slaan blijkt dat de enkele omstandigheid dat de verzoeker vakbondsactiviteiten uitoefent of heeft uitgeoefend zou hebben meegespeeld bij de evaluatie van de mondelinge proef. Met de door de verzoeker in zijn memorie van wederantwoord geuite doch met geen enkel concreet element bewezen “twijfels” omtrent de geloofwaardigheid en nauwgezetheid waarmee de syndicale fiche door de syndicale vertegenwoordiger die aanwezig was tijdens het interview, is ingevuld, weerlegt de verzoeker geenszins het ontbreken van opmerkingen door de syndicale vertegenwoordiger bij het interview. Daaraan wordt toegevoegd dat niet blijkt dat de syndicale activiteit van de verzoeker de evaluatie door de selectiecommissie van de mondelinge proef, afgelegd door de verzoeker, heeft beïnvloed.

Dat andere selecties (meer bepaald deze van jurist voor het RIZIV) in de thans betwiste selectie zouden zijn betrokken, is een loutere bewering die niet in concreto wordt toegelicht, en die niet is bewezen.

Het lijkt slechts een subjectief aanvoelen vanwege de verzoeker zelf unfair te zijn behandeld door de verwerende partij. Hij toont immers niet met concrete objectieve gegevens aan effectief unfair te zijn behandeld. Dat de verwerende partij ten aanzien van de verzoeker unfair zou hebben gehandeld, blijkt bovendien niet uit de stukken van het administratief dossier, noch uit de stukken die zijn gevoegd bij het inleidend verzoekschrift en bij de memorie van wederantwoord en bij de laatste memorie.

16. Het middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, niet gegrond.

C. Derde middel

Standpunt van de partijen

17. De verzoeker voert in een derde middel de schending aan van het gelijkheidsbeginsel, van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet en van het in het gelijkheidsbeginsel besloten beginsel van de gelijke toegang tot openbare ambten. De verzoeker meent dat Selor de kandidaten van een statutaire selectie niet gelijk behandelt, dat het de beoordeling van een andere selectie (meer bepaald deze van juristen voor het RIZIV) betreft in de beoordeling van de onderhavige selectie, dat hem een vraag aangaande zijn lidmaatschap van een vakbond werd gesteld en dat hij geconfronteerd wordt met een boycotactie van Selor “waarbij iedere medewerker/medewerkster van SELOR ervoor moet zorgen dat verzoeker niet slaagt voor afgelegde examens met jury”, aangezien de motivatiefiche op sommige punten niet overeenstemt met het verloop van het interview en op andere punten onvolledig of onjuist is.

Door rekening te houden met het lidmaatschap van een vakbond, miskent de verwerende partij volgens de verzoeker de aangehaalde artikelen en beginselen. Dergelijke vraagstelling is, aldus de verzoeker, bovendien niet in overeenstemming met artikel 2bis van de CAO nr. 38 van 6 december 1983 betreffende de werving en selectie van werknemers, die weliswaar als dusdanig niet van toepassing is op werkgevers uit de publieke sector, maar toch als leidraad kan dienen. Bovendien heeft een jurylid tijdens de selectie een vraag gesteld aangaande een andere selectie (meer bepaald van juristen voor het RIZIV) waaraan de verzoeker deelnam en heeft hij de beoordeling van die selectie bij de beoordeling van de thans betwiste selectie betrokken, terwijl in de bestreden beslissing nochtans duidelijk staat vermeld dat het resultaat van de onderhavige selectie losstaat van de beoordeling in andere selecties.

De verzoeker leidt hieruit af dat er klaarblijkelijk andere criteria voor hem gehanteerd worden dan bij andere kandidaten. Dat hij bij Selor op een

“zwarte lijst” staat, mag volgens de verzoeker blijken sedert de door hem bij de Raad van State ingeleide zaak met rolnummer A. 189.161/IX-5991, wat hij overigens vermeldde in zijn schrijven van 15 december 2009 en geenszins ontkracht werd door het schrijven van 17 december 2009 of het schrijven van 15 januari 2010 van de verwerende partij.

Bovendien hanteert de verwerende partij “alle creatieve achterpoortjes binnen selectieprocedures om verzoeker toch maar tegen te houden en hem te beletten dat hij een job Niveau A uitoefent in overheidscontext”, door hem meer bepaald zo laag te rangschikken dat hij nooit in aanmerking komt, of door het organiseren van bijkomende proeven waarop Selor hem buist of niet nuttig rangschikt. Voor het overige geeft de verzoeker in het middel een theoretische uiteenzetting omtrent het gelijkheidsbeginsel.

18. De verwerende partij antwoordt dat op geen enkele wijze rekening werd gehouden met het lidmaatschap van een vakbond of het syndicaal werk dat de verzoeker heeft verricht. In het kader van de competentie “zichzelf ontwikkelen” werd aan de verzoeker de vraag gesteld wat hij had bijgeleerd nadat hij niet geslaagd was voor het examen van jurist voor het RIZIV. De verzoeker leidt hier volgens de verwerende partij ten onrechte uit af dat voormelde selectie zou zijn betrokken geweest bij de evaluatie voor de selectie die tot de bestreden beslissing heeft geleid. Voor zover de verzoeker aanvoert dat er officiële afspraken binnen Selor zouden bestaan om hem te beletten te slagen voor examens met een examenjury, antwoordt de verwerende partij dat de verzoeker na het inleiden van de door hem genoemde zaak bij de Raad van State geslaagd is in andere examens georganiseerd door Selor. De opmerking dat hij zodanig laag gerangschikt is dat hij geen kans maakt om benoemd te worden vóór het verstrijken van de geldigheidsduur van de wervingsreserve, heeft, aldus de verwerende partij, geen uitstaans met de realiteit aangezien het telkens ging om computergestuurde proeven die onmogelijk kunnen beïnvloed worden door externe factoren. Verzoekers beweringen zijn volgens de verwerende partij dan ook “totaal uit de lucht gegrepen”.

19. De verzoeker repliceert dat het hanteren van het criterium “syndicale overtuiging” als selectiecriterium a priori discriminerend is en herhaalt desbetreffend de repliek ontwikkeld in zijn memorie van wederantwoord in het kader van het tweede middel.

Door een lid van de selectiecommissie werd de vraag gesteld bij welke vakbond de verzoeker is aangesloten. Op deze vraag weigerde de verzoeker te antwoorden. De verzoeker stelt in essentie dat deze vraag een invloed had op zijn evaluatie door de selectiecommissie en een schending uitmaakt van het gelijkheidsbeginsel.

Vervolgens stelt de verzoeker de geloofwaardigheid en de nauwgezetheid in vraag waarmee de syndicaal afgevaardigde van het ACOD, die aanwezig was tijdens het interview van de verzoeker en de syndicale fiche heeft ingevuld, en oefent hij kritiek uit op het betrekken van de beoordeling van andere selectieprocedures op huidige selectieprocedure en gaat hij in op de boycotactie die Selor volgens hem organiseert tegen zijn persoon, waarvoor hij verwijst naar andere selectieprocedures, waarvoor hij geslaagd is, maar die geen aanleiding gaven tot een effectieve tewerkstelling omdat Selor steeds nieuwe voorwaarden toevoegt, onder de vorm van bijkomende proeven, waarvoor hij niet slaagt of niet nuttig wordt gerangschikt en gaat hij in op selectieproeven waaraan hij deelnam en waarvoor hij niet slaagde, wat volgens hem uitsluitend te wijten is aan Selor.

De verzoeker voert ten slotte aan dat de verwerende partij “naar de vorm laat uitschijnen dat verzoeker wel degelijk geslaagd is voor twee selecties, maar naar de inhoud komt de handelwijze van SELOR neer op een boycotactie” en dat het niet uitgesloten is dat Selor dit doet om de Raad van State te misleiden.

20. In zijn laatste memorie voert de verzoeker in essentie aan dat “zelfs indien in het kader van de beantwoording van een vraag die betrekking heeft op een te beoordelen competentie, hij onrechtstreeks te kennen heeft gegeven deel

uit te maken van een vakbond, en hiervoor actief is, dan mogen de juryleden daarover niet doorvragen en daarover geen enkele bijkomende vraag stellen. Het feit dat de juryleden daarover doorvragen en bijkomende vragen stellen, zoals in casu, is een duidelijke indicatie dat deze vragen kaderen in de beoordeling van de geschiktheid van de kandidaat voor de te begeven functie op basis van een niet gerechtvaardigd criterium”.

De verzoeker voegt daaraan toe dat de diensten van Selor hem reeds geruime tijd boycotten om redenen die geen verband houden met de te begeven functies binnen het overheidsapparaat. Desbetreffend geeft de verzoeker een aantal voorbeelden, die volgens hem illustratief zijn en verwijst hij naar andere selectieproeven waaraan hij deelnam.

Beoordeling

21. Voor zover de verzoeker aanvoert dat hij in zijn brief van 15 december 2009 vermeldde dat hij bij Selor op een “zwarte lijst” staat, hetgeen door de verwerende partij in haar schrijven van 17 december 2009 en 15 januari 2010 niet uitdrukkelijk werd beantwoord, verplicht geen enkele bepaling of beginsel een overheid om te antwoorden op dergelijke gratuite, niet van enig (begin van) bewijs voorziene beschuldigingen. De verzoeker beperkt zich tot loutere gissingen en speculaties zonder dit ook maar met enig concreet en objectief element te onderbouwen.

Wat de vraagstelling naar de vakbondsactiviteiten van de verzoeker betreft, wordt opgemerkt dat uit de motivatiefiche, waarop de bestreden beslissing steunt, niet blijkt dat met deze activiteiten rekening werd gehouden bij de beoordeling van de vereiste competenties.

Ook wat de argumenten van zowel de verzoeker als de verwerende partij omtrent het betrekken van de beoordeling van een andere selectie bij de beoordeling van de thans betwiste selectie betreft, dient te worden

vastgesteld dat uit de motivatiefiche, waarop de bestreden beslissing steunt, niet blijkt dat een eerdere beoordeling in het kader van de selectie van juristen voor het RIZIV een invloed zou hebben gehad op de beoordeling van de vereiste competenties in het kader van de thans betwiste selectie. De omstandigheid dat de verwerende partij zou gevraagd hebben wat de verzoeker had bijgeleerd nadat hij niet geslaagd was voor de selectie van jurist voor het RIZIV in het kader van de rubriek “zichzelf ontwikkelen”, wijst er niet op dat de verzoeker ongelijk zou zijn behandeld of dat de beoordeling naar aanleiding van de selectie van jurist voor het RIZIV zou hebben bijgedragen tot de (negatieve) beoordeling van de thans betwiste selectie.

De verzoeker meent dat de verwerende partij “naar de vorm laat uitschijnen dat verzoeker wel degelijk geslaagd is voor twee selecties, maar naar de inhoud komt de handelwijze van SELOR neer op een boycotactie”.

De verzoeker betwist geenszins het argument van de verwerende partij dat verzoekers opmerking dat hij zodanig laag gerangschikt is, dat hij geen kans maakt om benoemd te worden vóór het verstrijken van de geldigheidsduur van de wervingsreserves, geen uitstaans heeft met de realiteit aangezien het telkens ging om computergestuurde proeven die niet kunnen beïnvloed worden door externe factoren. In de mate dat de verzoeker in zijn memories andere wervingsexamens betreft bij het voorwerp van de vordering tot nietigverklaring in het kader van huidige zaak, om de schending van het gelijkheidsbeginsel aan te tonen, en om de boycotactie van Selor te bewijzen, blijkt dat wat de selectie van Begrotingscoördinator/macrobudgettaire coördinator voor de FOD Budget en Beheerscontrole betreft, de verzoeker aanvoert dat de boycotactie voortvloeit uit het feit dat hij tot op heden geen concreet aanbod heeft gekregen om aan de slag te gaan in deze functie en dat, wanneer een vacature vrijkomt, Selor bijkomende proeven organiseert waarvoor hij niet slaagt of niet nuttig gerangschikt wordt. Dat de verzoeker nog niet is opgeroepen, hangt af van het vrijkomen van een functie. Ook uit het eventueel organiseren van bijkomende proeven, kan geen onwettigheid worden afgeleid wanneer dit door het selectiereglement niet wordt uitgesloten. Dat

men hem op bijkomende proeven “buist of niet nuttig rangschikt”, wordt door de verzoeker niet aangetoond. De verzoeker toont dan ook met geen concreet element aan dat er andere dan wettige redenen aan de basis liggen van het feit dat hem “tot op heden geen concreet aanbod [werd] gedaan om aan de slag te gaan”. Wat de selectie van financieel deskundige niveau B betreft, vraagt de verzoeker zich af “waarom (...) hij aan de slag (zou) moeten gaan als financieel deskundige Niveau B aan een veel lager loon dan zijn vorige betrekking (...), als hij (...) een voortreffelijk examen heeft afgelegd voor fiscaal controleur en dossierbeheerder Niveau A voor de Federale Overheidsdienst Financiën”.

Door deel te nemen aan het examen van financieel deskundige niveau B, was de verzoeker er zich terdege van bewust dat de verloning lager zou zijn dan voor een betrekking van niveau A. Dit kan bezwaarlijk aan de verwerende partij worden ten grieve geduid. Dat de verzoeker een voortreffelijk examen zou hebben afgelegd voor de selectie van fiscaal controleur en dossierbeheerder Niveau A voor de FOD Financiën, blijkt alvast niet uit het door hem voorgelegde stuk 26, gevoegd bij zijn memorie van wederantwoord, waaruit -integendeel- blijkt dat hij 21 punten op 40 behaalde, terwijl een minimum van 24 punten op 40 is vereist om te slagen. Hetzelfde geldt voor zijn deelname aan de selectie van fiscaal jurist bij de FOD Financiën. Uit stuk nr. 27 gevoegd bij de memorie van wederantwoord blijkt dat de verzoeker 20 punten op 40 behaalde, terwijl het minimum van 24 punten op 40 vereist is om te slagen.

22. Het middel is niet gegrond.

D. Vierde middel

Standpunt van de partijen

23. De verzoeker voert in een vierde middel de schending aan van de artikelen 3, 4, 5 en 14 van de wet van 10 mei 2007 ter bestrijding van bepaalde vormen van discriminatie, doordat een nadelige maatregel is getroffen in de selectiefase van een statutaire betrekking ten aanzien van de verzoeker omwille van zijn syndicale overtuiging, zijnde een beschermd criterium in de zin van voormelde wet. De verzoeker poneert dat hem tijdens de mondelinge proef werd gevraagd bij welke vakbond hij is aangesloten. De verzoeker meent, onder verwijzing naar het arrest nr. 64/2009 van 2 april 2009 van het Grondwettelijk Hof, dat een dergelijke vraag niet thuishoort in het kader van een selectiegesprek.

24. De verwerende partij antwoordt dat de vraag in verband met de vakbondsactiviteiten van de verzoeker werd gesteld in het kader van de rubriek “resultaatgerichtheid” en dat geenszins rekening werd gehouden met het feit dat de verzoeker bepaalde activiteiten verricht bij een vakbond. De verwerende partij wijst er voorts op dat uit de syndicale fiche blijkt dat geen opmerkingen werden genoteerd door de syndicale vertegenwoordiger die aanwezig was tijdens het interview. Verzoekers beweringen hebben, aldus de verwerende partij, dan ook geen uitstaans met de realiteit.

25. De verzoeker repliceert hierop dat de verwerende partij niet ontkent dat de vraag gesteld is. Hij meent dat hij in zijn inleidend verzoekschrift “naar tijd, plaats, ruimte en persoon voldoende nauwkeurig omschreven (heeft) welke handelingen zijn gesteld die een schending opleveren” van de door hem aangehaalde artikelen en dat het aan de verwerende partij toekomt het tegenbewijs te leveren, hetgeen niet gebeurt. De verwerende partij weerlegt volgens de verzoeker evenmin op overtuigende wijze dat de jury met de vraagstelling rekening heeft gehouden bij de beslissing over de selectie. Wat de afwezigheid van opmerkingen van de syndicale vertegenwoordiger tijdens de mondelinge proef

betreft, beweert de verzoeker onder meer dat de syndicale vertegenwoordiger -in tegenstelling tot wat op de syndicale fiche staat vermeld- niet gedurende de ganse namiddag aanwezig was tijdens het afnemen van examens door de jury, doch enkel aanwezig was wanneer de verzoeker de mondelinge proef moest afleggen.

26. In zijn laatste memorie voert de verzoeker in essentie aan, met verwijzing naar de in het middel vermelde artikelen, van voornoemde wet van 10 mei 2007 enerzijds en naar het arrest nr. 64/2009 van 2 april 2009 van het Grondwettelijk Hof anderzijds, dat een lid van de selectiecommissie de vraag heeft gesteld bij welke vakbond de verzoeker is aangesloten, dat dit lid dat niet ontkent en dat het vragen naar de syndicale overtuiging van de verzoeker geen neutraal gegeven is en dat dit gegeven als een relevant selectie criterium wordt aangewend door Selor.

De verzoeker voegt daaraan toe dat hij geen melding heeft gemaakt tijdens het interview van de “meest recente beroepsactiviteiten bij de vakbond tijdens zijn periode van werkloosheid” en dat uit de rubriek inzake de resultaatgerichtheid, vermeld op de motivatiefiche van Selor evenmin blijkt dat de verzoeker daarover iets zou hebben gezegd.

Volgens de verzoeker heeft de selectiecommissie rekening gehouden met deze vraag bij zijn eindbeslissing om de verzoeker niet te weerhouden voor de selectie.

Ten slotte stelt de verzoeker de geloofwaardigheid en de nauwgezetheid in vraag waarmee de syndicale afgevaardigde van het ACOD de syndicale fiche heeft ingevuld.

Beoordeling

27. Discriminatie omwille van een syndicale aanhorigheid en overtuiging vereist dat deze aanhorigheid en overtuiging aan de basis liggen van

een discriminatoire behandeling in vergelijking met de andere kandidaten die deelnamen aan de selectieproef.

In voorliggend geval is dit niet bewezen. Uit de syndicale fiche blijkt dat de syndicale vertegenwoordiger van het ACOD die aanwezig was tijdens het interview van de verzoeker geen enkele opmerking heeft genoteerd bij het interview van de verzoeker.

Hieruit mag worden afgeleid dat de syndicaal vertegenwoordiger oordeelde dat de selectiecommissie geen vragen heeft gesteld die een schending zouden kunnen uitmaken van de wetsbepalingen die de verzoeker ter adstructie van het vierde middel aanvoert.

Voor wat het bewijs betreft van de beweringen en aantijgingen van de verzoeker kan de Raad van State zich enkel baseren op de stukken van het administratief dossier, die gelden tot bewijs van het tegendeel, dat in casu niet wordt geleverd.

Dit houdt in dat wanneer de syndicale vertegenwoordiger, aanwezig tijdens het interview van de verzoeker, geen enkele opmerking noteert op de syndicale fiche, dit gegeven als echt en overeenstemmend met de werkelijkheid wordt aanzien, zodat hieruit volgt dat de schending van de artikelen 3, 4, 5 en 14 van de wet van 10 mei 2007 ter bestrijding van bepaalde vormen van discriminatie in samenhang gelezen met het arrest nr. 64/2009 van het Grondwettelijk Hof van 2 april 2009 niet blijkt uit de stukken waarop de Raad van State vermag acht te slaan.

Uit de beoordeling van de selectiecommissie blijkt evenmin dat bij de evaluatie van de verzoeker rekening werd gehouden met zijn eventuele syndicale activiteiten.

28. Het middel is niet gegrond.

V. Anonimisering

29. De verzoeker vraagt de anonimisering van het arrest, bij de publicatie ervan.

Luidens artikel 2, eerste lid, van het koninklijk besluit van 7 juli 1997 betreffende de publicatie van de arresten en de beschikkingen van niet-toelaatbaarheid van de Raad van State kan iedere partij bij een geschil dat bij de Raad van State aanhangig wordt gemaakt op elk moment van de rechtspleging en totdat de debatten gesloten zijn, eisen dat bij de publicatie van het arrest of de beschikking de identiteit van de natuurlijke personen niet zou worden bekendgemaakt.

30. De vraag wordt ingewilligd.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

3. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad van State wordt de identiteit van de verzoeker niet bekendgemaakt.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 26 september 2011, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

André Vandendriessche